

Darb. Klausimas Kongrese

Isz Amerikos Parduoda Vaikus

NEW YORK, N. Y. —

Naujas biznis pasirode didesniuose miestuose, kur sukciai pasipiniguoja isz tu zmoniu, kurie nori pasiimti augintini. Jie tau suras kudiki jeigu tu jiems gerai patepsi; \$1,500 uz vaika ir \$1,200 uz mergaitę. Valdžia dabar visus tokius tevis persepia, kad jie jokio biznio su tikiais sukciais nedarytu, bet jeigu nori pasisavinti ir auginti vaika ar mergaitę, kad jie kreiptusi prie valdzios insteigtu draugysciu tam tiksli.

Pernai New Yorke 8,200 zmoniu prasze augintiniu, bet tik 805 kudikiai buvo paskirti bevaikiams auginti. Reiskia, tik deszimta dalis tu praszymu buvo iszpildyta ir uz tai tie kurie nori pasipiniguoti tiek daug praszio ir reikalauja jeigu jie randa ir paveda naszlaitelei ar pavainiki kudiki auginimui.

100 Amerikieciu Vaziuoje In Moskva

WASHINGTON, D. C. —

Kai naujas Amerikos Sekretorius vaziuos in Moskva del pasitarimu ir Konferencijos, tai visas szimtas Amerikieciu vaziuos jam padeti ir mums praneszi kas ten bus daroma ir veikiam. Amerikos valdzia pranesze Sovietams kiek musu Amerikieciu atvaziuoja, ir tikisi kad Rusija nieko priesz tai nesakys.

Tuo pacziu sykiu, Amerikos valdzia pranesze Sovietams kad septynios deszimts trys laikrasztininkai ir redaktoriai pateike savo praszymus del pasportu ir vizu vaziuoti in ta konferencija. Kai Molotovas iszvaiziavo isz Amerikos jis priziadejo kad jis stengsis parupinti tiems laikrasztininkams pasportus ir vietas apsigyventi.

Rusija priziadejo pavelinti visiems laikrasztininkams rasyti ir skelbti visas zinias be jokio suvarzymo ar priziurejimo. Da nezinia ar bus musu laikrasztininkams galima per radio paskelbti kas darosi Moskvoje per tuos mitingus.

Amerikos Sekretorius Marshall labai daug pasitiki ant

Amerikos Balsas In Rusija

WASHINGTON, D. C. —

Amerikos valdzia pranesza kad viskas jau sutvarkyta ir surengta skelbti Amerikos balsu Rusijoje Rusu kalba. Radio programa bus leidžiama viena valanda kasdien isz Amerikos in Municha, Vokietijoje, isz kur kitos radio stotis pernesz ir iszleis staciai in Rusija kad Rusijos zmones galetu savo kalba iszgirsti apie Amerika isz Amerikieciuzu.

Per szita programa bus skelbiama naujienos ir ziniuos, kuriu Rusijos zmones nuo savo valdzios ar isz savo radio niekados negauna. Szita programa ves ir tvarkys Amerikieciai kurie moka Rusiskai ir kurie yra gerai susipaizine su Rusija ir su Sovietais.

Szita Amerikos radio programa Rusams Rusu kalba baises nepatiks Sovietams, bet jie nieko negali sakyti, nes jie jau seniai taip daro czia Amerikoje.

Amerikos radio dabar leidzia invairias programas net dvidezimts penkiomis kalbomis in tolimiausius krasztus. Radio programa in Rusija neuzilgo bus geriau sutvarkinta

Isz Numirusiu

Kareivis Carl Tomasello, isz West Allis, Wisconsin, zuvo ant karo lauko, sulyg Karo Sztabo praneszimo, 1944 metais. Jo motina vis netikejo kad jos sunus zuvo. Kai ji pradejo tyrineti ir klausineti, Karo Sztabas prisipaizino, kad klaida buvo padaryta. Visai kitas numeris buvo ant kapo kuris buvo pazenklintas jos sunaus vardu. Kiek veliau ji gavo atvirute, kortele nuo savo sunaus. Dabar Karo Sztabas stengiasi ta klaida atitaisyti, o motina laukia savo sunaus pargyziant isz numirusiu.

ir iszplatinta ir uzims daug daugiau negu viena valanda in diena.

Szitokios programos tikslas yra supazindinti Rusijos zmones su Amerikos nusistatymu, su Amerikos norais ir siekiais ir paaiskinti ko Amerika nori ir ko ji reikalauja. Sovietu valdzia nieko gero apie mus savo zmonems niekados nepasako, bet, "vis mus zemina, in taria ir smeizi." Dabar, visi tie kurie turi radio imtuvus Rusijoje gales pasiklausyti talso isz Amerikos be jokiu perkreipimu ar suvedziojimu ar melagysciu.

DAIGTAI PIGESNI

WASHINGTON, D. C. —

Biznieriai jau mato kad biznio pjutis jau praejo, kad zmones dabar jau renkasi ka jie nori pirkti ir skaitosi savo pinigus, ir drysta klausti, "kiek tas ar tas kasztuoja ir paskui neperka nes per brangu." Pirmiau visi tik klausie ar turi ir pirko nepaisindami kiek kasztavi.

Prezidentas Trumanas kaltina dideles kompanijas kurios beveik visa bizni Amerikoje valdo ir tyczia sulaiko reikalingu dalyku kad jie pabrangu. Taip buvo keli menesiai atgal su svestu New York miesyte. Kompanijos tyczia sulaikę svesta kad jis pabrangu ir paskui pardave brangiau ir

sau gera bizni pasidare. Daug tokiu kitu bizniu randasi Amerikoje.

Bet brangesni dalykai dabar jau ima atpigi, nes zmones ar nenori ar negali pirkti. Moteru kailiniai, (fur coat), ziedai, zemczingai, szilkiniai motoriski apatiniai, lietsargiai, (umbrellai) ir visokios brangios sukneles jau per puse atpigo, nes niekas ju neperka.

Czia matyti dvi priezasties del szitu nepirkimo straiku: Viena kad zmones dabar neskubina pirkti, nes jie mato kad tuojaus bus visko gana ir bus tik uz puse prekes, o antra, zmones kiesziniai isztuszejo, nes visos tos anu metu straikos daug pinigų nuslave darbininkams. Kai darbininkai namie sedit, nedirbo, tai ir tie kurie turi szierus, stockus in kompanijas taipgi nieko neuzdirbo ant savo pinigų. Dabar, nors beveik visi daug daugiau uzdirba, nors daug daugiau pinigų visiems eina pro pirsztus, bet daug maziau ju pasilieka del ne taip jau reikalingu daigtu.

Kovo, (March) pirma diena, Karo Sztabas pasijus laiszkus visiems tevams ar giminems kuriu vaikai zuvo per kara. Valdžia praszys kad jie iszpildytu popieras ir pasakytu ar jie nori kad ju zuvusieji vaitu kai butu parveszti isz svetimu

Taikos Konferencija Rengiasi In Rusija

Kanados Valdžia Insileis 50-000 Svetimtauczius; Sovietai Kinijoje Veda Propaganda Gira Savus Ir Szmeizią Amerikieciuz; Lenkijos Ambasadorius Szaltai Trumanas Prieme

krasztu ir palaidoti in savo mieste ar parapijis kapines.

328,000 Amerikieciai dingo ant karo lauko. Isz szitu zuvusiu daugiau, apie 275,000 bus galima parveszti namo. Kitu visai nesurado. Dauguma tevu ir giminiu nores kad zuvusieji butu parveszti namo. Lai vai yra intaisyti parveszti 6,000 ant sykio. Szitas skaudus ir liudnas darbas bus szia vairsa pradetas, ir ims kokius du metus!

WASHINGTON. — Darbininku, Uniju ir Straiku klausimas dabar uzima labai daug laiko musu naujam Kongresmonai kurie iki sziol buvo pasirenge galvas paguldyti uz unijas, dabar jau stoja in eiles tu kurie nori unijoms kojas pakirsti.

Jie beveik visai nereiketu kisztis in darbininku klausimus, bet kad dabar patys darbininkai su savo unijomis prasiszoko. Neuzsibaige gincziai ir susikirtimai kaslink didesniu algu, mokeszcziu, o uniju vadai jau iszsigalvojo kita pareikalavimo: Mokesti "Nuo Vartu Ligi Vartu," (Portal To Portal Pay). Czia yra klausimas ne vien tik del keliu bilijonu doleriu, bet, teipgi klausimas apie daug fabriku ir bizniu subankrutavima uzsidaryma.

Augszcziausias Amerikos Teismas pirmutine klaida padare kai nusileido John Lewis'ui ir sutiko kad mainieriai gautu moketi nuo to laiko kada jie ineina in mainos, o ne nuo tada kada pradeda dirbti. Paskui tas pats Augszcziausia Teismas da giliau inklimpo kai nusprende in Mount Clemens Pottery klausima kad darbininkai turi gauti pilnai moketi nuo to laiko kada jie ateina in darba, nepaisant kada jie pradeda dirbti.

Kaip tik Augszcziausias Teismas paskelbe szitus nusprendimus, tai po visa Amerika iszkilo pareikalavimai del tokios algos, kad dabar jau visai isz proto iszejo.

Kai kurie fabrikantai ir kompanijos gali atsikirsti ir pareikalauti kad ir jiems butu

Szitiems Gerai Pasiseke

Szitie vyrai buvo iszrinkti kaip tie kuriems geriausiai pasiseke prasimuszti in savo darbo ar uzsiemimo szakas. Virszuje, isz kaires in deszine: Joseph A. Beirne, unijos vadas Washington; Charles G. Bolte, pargryzusi kareiviu vadas New York mieste; John A. Patton fabrikantu ir darbininku sutaikintojas, isz Chicagos; Arthur Schlesinger Jr., istori-

jos profesorius Harvard Universitete; Harry I. Wismer isz Ypsilanti, Michan atsizymejo skelbdamas ortus jauniesiems per radij; Zemesneje eileje; isz kaires deszine: Dan Duke, isz Fairn, Georgia, veda kova priz Ku Klux Klan; Bill Maun, isz Phoenix, Arizona mo labai juosutaikintojas, isz Chicagos; John F. Kenne Kongresmo-

nas siz Bostono, uztare pargy zusi kareiviu reikalavimus del daugiau geresniu ir pigesniu namu; Doktoras Philip Morrison, Cornell Universitete atsizymejo savo darbu in mokslu gamindamas sprogstanczia "Atom" bomba; ir Joe Louis, juodukas (nigeris) isz Detroit, kuris atsizymejo savo teisingumu ir drovumu kumsztininku sporte.

uz ta laika atlyginta, bet kiti mazesni biznieriai joku budu negali iszsilaikyti jeigu tokie darbininkai pareikalavimai turētu buti iszpildyti.

Tikrai negalima pasakyti kokias teises ir kokius instatymus Kingresas inves, bet jau dabar matyti kad visi tie pareikalavimai, kuriuos dabar vadinama "Nuo Vartu Ligi Vartu" bus iszmesti ir panaikinti. Jeigu ne tai Amerikos biznis, pramone subankrutavos.

Kas Girdet

Kanados valdžia stengiasi visomis galiomis padauginti savo žmonių skaičių. Valdžia sako kad visam krasztui butu geriau jeigu žmonių skaičius pasididintu apie 12,000,000 daugiau. Dabar Kanados valdžia insleidiu visus svetimačius kurie moka koki nors darba, kurie yra profesijonaliai, mokinti ar geri ukininkai.

Rusija dabar varo savo propagandą visu smarkumu Kinijoje kai Generalas Marshall išsivaišo ir kai Amerikos Marinali kareiviai yra ištraukiami iš to krasztu. Sovietai čia turi apie šimta raszytoju, laikrasztininku, redaktoriu ir kitokių propagandos agentu, kurie veda dvejopa propagandą: Giria Sovietus ir smeizičia Amerikiečius. Amerikos Sztabas čia turi ar turejo tik asztuoniolika raszytoju.

Daktaras Kazys Grinius, kuris buvo del keliu menesiu Lietuvos Prezidentas, atvaziavo in Amerika. Gražus Lietuviu burelis pasitiko ji New York mieste. Jo brolis, Jonas Grinius isz Philadelphia nuvaziavo jo pastikti. Daktaras Kazys Grinius dabar apsigyveno pas savo broli Jona Philadelphiaje.

Dauguma Lietuvizsku laikraszeziu gražiai atsiliepia in Daktaro Kazio Griniaus atvykima in Amerika. Pats Daktaras iszsireisze, kad jis net per 80 metu lauke szitos malonios progos pas mus atsilankyti!

Jis turbut pirma syki vieszai pasirodys per prakalbas Vasario (Feb.) 16, Philadelphiaje. Szita pradžia yra labai svarbi ne tik jam paciziam, bet ir visiems Lietuviams, nes tada pamatysime in kuria puse ar partija jis kreipsis ar links, in kuri partija ji pasisavins.

Nors laikraszeziai sako, kad Daktaras Grinius yra tikras Liberalas, ir nepadarys to klaidu, kurias Lietuvis teisetinas Prezidentas Antanas Smetona padare, kai jis atvaziavo in Amerika.

Kiek mus gyvenimas pamokino, tai Lietuvini baisiai sunku, beveik stacziai negalima be partijos gyventi. Kiekvienas musu vadas pasisavina sau Kristaus zodzius: "Kas ne su manimi, tas priesz mane."

Prezidento Antano Smetanos didziausia klaida ir nuodeme buvo tai, kad jis visiems mums per daug intikejo ir ant musu zodzio pasitikejo. Jis per velai susiprato ir pasimokino, bet mes isz visu tu susikirtimu, barniu ir nemalonumu taipgi pasimokinome, ir ta savo moksla dabar galime pavartuoti ne tik sau, bet ir savo tevynei ant garbes jeigu ne ant naudos.

Vienas musu tevynes augstas ir garbes vertas žmogus atėjo pas savuosius ir mes ji nepriememe. Dabar antras, kad ir trumpesnio masto negu pirmasis atėjo pas savuosius. Gal mes per savo klaidas jau pasimokinome ir jau susipratome kad tas, kuris savuosius smeizičia pats save žemina.

Darbininkai, kurie dirba prie sanskaitu knygu ar prie pinigų bankose ar fabrikuose, pasivagia ar nusisuka daugiau

negu \$400,000,000 in metus. Reiszkia, daugiau negu milijonas dolerių in diena. Bet jie neilgai tais pinigais džiaugiasi, nes jie labai greitai atsiduria in kalejima.

Kai mes, čia, Amerikoje laikome rinkimus, tai Lenkai Komunistai Lenkijoje sake, kad Republikonai po prievarta priverste mus už Republikonus balsuoti. Jie su pasipiktinimu visa kosere reke kad Republikonai yra Komunistams prieszingi, ir kad Amerikos rinkimai yra atkreipti stacziai priesz Rusija. Komunistai pasmerke musu rinkimus kaip neteisingus. Dabar tie ju priekaisztai kaž-kaip keistai skamba po rinkimu Lenkijoje.

Žmogus kuris dabar turi nauja automobilu, užsimoka \$133.74 taksu kas metai ant automobiliaus. Dabar ne tik pirkti, bet ir laikyti automobilius labai brangiai atsieina.

Mažesniems laikraszeziams dabar tikra beda su popiera. Apie du szimtai dideliu laikraszeziu ir žurnalu gauna 85% nuosiminti visos popieros Amerikoje, o daugiau negu 17,000 mažesniu laikraszeziu gauna liekama penkiolika nuosiminti. Už popiera reikia tiek daug moketi, kad visi laikraszeziai turejo pabrangti. Mažesni laikraszeziai turi daug daugiau moketi negu dideli už popiera. Mažesniu laikraszeziu redaktoriai kartais turi dvigubai ar net trigubai daugiau moketi už prastesne popiera.

Dideli laikraszeziai ne tik visa popiera isz anksto užperka, bet, net ir fabrikus ir girias nusiperka, kad jiems butu užtikrinta ne tik gana popieros, bet kad ji butu daug pigesne negu mažesniems laikraszeziams.

Kongresas ketino ir rengesi szita klausima isztirti ir ta skriauda mažesniems laikraszeziams panaikinti, bet kas ten Washingtone atsitiko kad dabar Kongresmonai nenori ar nedrysta kisztis.

Ana sanvaite visi Amerikos laikraszeziai jieszkojo žiniu, žinuoziu ir naujienu ir niekur nieko naujo nesurado. Užsienio politika buvo rami; Taikos Konferencija rengiasi in darba ir in kelione in Moskva, Rusija tupi ir laukia. Redaktoriai ir laikrasztininkai paiszelius kramte ir galvas kasiesi, bet nieko naujo neiszzeiulpe ir nesurado del pirmojo puslapio. Už tai tiek daug mes skaiteme apie vagystes, žmogžudystes ir niekszus razbaininkus. Juk nieko geresnio nebuvo in laikraszezius raszyti, o visgi reikėjo laikrasztis iszleisti.

New York mieste buvo dvi dides ir drasios vagystes in viena diena.

Bostone, Alfred Parkhurst, Harvard Universiteto profesoriaus sunus pateko in kalejima, už tai kad jis kareiviu czeikius, pinigus vaginejo.

Graži, jauna ir neszpetna moteriszke, Opal Dixon apvogė net dvi bankas in Des Moines miesta.

Fred Sheppard, 76 metu amžiaus žmogelis ir 25 vaiku tevas buvo suaresztuotas, už tai, kad jis nuo jaunu vaiku primdavo pavogtus daigtus.

Los Angeles mieste policijantai jieszkojo žmogžudzio,

kuris iszniekino, užmusze ir paskui supjauste gražuole Elizabeth Short, kuri buvo žinoma kaip "Juodoji Jurgine."

Portland mieste, Oregon valstijoje, taksu draiveriai pradejo nesziotis revolverius nes per daug vagiu juos apvagia ir apmusza.

Trys jaunikačiai buvo suminti ir suaresztuoti. Jie viena Laivyno kapitona nužude ir paskui jo lavona nuo augsto kranto nustume.

Italijonas, Al Capone, razbaininkas, pleszikas, nenaudelis, niekszas, ir tikras žmogžudis, pasimire Miami mieste savo palociuje. Gavo paskutini patepima ir ramiai su sziuo pasauliu atsiskyre. Jo szejmynele, susirinkus prie jo mirties patalo karezius aszarus liejo, kai tukstancziai ji prakeike. Capone atsižymejo ir sau ant pirmo puslapio visu laikraszeziu vieta užsitarnavo, už tai, kad jis bootlegeris razbaininku vadas, žuliku žulikas ir politikieriu, advokatu, policijantu ir teiseju bosas. Jis valde Chicago miesta taip kaip Stalinas valdo Rusija, per smurta, žmogžudystes, karabinais. Tokiam "garbes" žmogui musa laikraszeziai paskyre garbinga vieta ant pirmo laikraszeziu puslapio.

Tai tik szitokios žinutes pasirode musu laikraszeziuose per pastariasias kelias dienas. Eroplanai isz padangiu krito kaip rudeni lapai nuo medziu.

VAIKAI PRASIKALTELIAI

(Tasa Nuq 4 Puslapio)

tyla yra priesz audra.)

5—Niekados negirk savo vaiko, neleisk jam per daug su tavimi pasiszneketi ar pasitariti nes per daug tau laiko tokie pasisznekejimai sugaiszins.

6—Visai nepaisink ka tavo vaikas daro, su kuo jis draugauja ar kur eina. Tu jam nesakai: Kur tu eini tai ir jo neklauk. Čia ne tavo "biznis". Tevas jau isz mados iszejes. Vaikas szindien jau pats vryn tampa nors da snarglio nenusi-szluosto.

7—Visados pasitikek savo vaiku. Jeigu kas ji tau inksundžia spjauk tam in akis, nes jis tave ir tavo vaika smeizičia.

8—Jeigu vaikas pasiskus kad mokytojas ji nubaude mokykloje, nieko nelaukus nueik ir tam mokytojui akis iszdrasyk. Kaip jis gali iszdrysti ranka pakelti priesz tavo ta aniuoliuka, biesuka!

Taip gražiai ir pavyzdinagai augindami savo vaikus, galite buti tikri kad tikros sarmatos susilauksite ir jums tas jusu vaikelis szinteriopiai atlygins ir su kaupu atkerszins.

Amerikos Slaptos "FBI" Policijos vadas, J. Edgar Hooveris ne tik pataria, bet stacziai insako ir perspeja tevams: "Jeigu jus, tevai, norite isz savo vaiku susilaukti garbes, o ne sarmatos, tai siunskite juos in Katalikiskzas mokyklas!"

Bet, in Katalikiskzos mokyklos stebuklus nedaro. Mokykla yra tik parama ir pagelba tevams. Mokytojas tevams tik in talka stoja, jis stato ant pamato, kuris yra tevo ir motinos jau parupintas.

Abrahamas Lincolnas

"Sztas Krasztas, Dievui Padedant, Naujai Atgims Ir Pasieks Teisinga Ir Ilgai Tveriancia Taika Tautu Tarpe."

Abrahamas Lincolnas iszgeldamymais. bejo musu kraszta, Amerika nuo susiskaldymo. Jis ne tik savo darba ir prakaita, bet ir savo gyvasti paaukojo kad mes galetume gyventi kaip laisvieiems žmoguiems pridera gyventi.

Lincolnas buvo tikras kaimietis, vargiu, darbo žmonių vaikas: kuriam mokslas buvo beveik nepasiekiamas. Tevas pinigų neturejo, mokyklos arti nebuvo. Jam in mokykla nueiti buvo daugiau negu deszimtis myliu.

Jis tokia kelione peszozias nueidavo pasiskolinti knyga, gramatika, ir paskui parejes namo prie szviesos nuo krosnies ja skaite ir mokinosi.

Per darba, prakaita ir varga, Lincolnas pats save iszsimokino ir tapo advokatu. Jam visuo met rupejo teisingumas, jis niekados neeme byla kuri buvo neteisinga ar tokia kurie jis mate ir žinojo kad jis negali apginti.

Lincolnas, nors didžios ir galingos tautos Prezidentas, buvo iszjuokiamas bagocziu ir nepamokslincziu. Jie ji paszieje ir isz jo szilinosi. Laikraszeziai net tik Amerikoje, bet ir kituose kraszuose pasziepia mai rasze api Prezidenta Lincolną, iszjuoka ji kaip "bezdziane", "kvila lazda", "uba-Lincolno kalba N.Y.T. tik tiek gu skarmalas" ir panasziais paraszze: "Amerikos Preziden-

Pats Lincolnas ne syki pats saves pasiklause: "Abrahame, ar tu esi žmogus ar koks szuva?" Fredricksburg mieste jis per prakalbas pasake: "Jeigu koksai žmogus, ne pragare, bet čia ant žemes kenczia daugiau už mane, tai man jo gaila."

Jis buvo darbo žmogaus, padeszkelio Prezidentas ir tie paprasti žmones jam pasitikejo ir savo szirdis jam atidave. Laikrasztininkai jo neinvertino, ir stacziai pasake kad sarmata kad toks skarmala ir bemokslis drysta prakalbas sakyti sykiu su tokiais mokslinciais kaip Websteris. Szindien niekas nei neatsimena ka Websteris tenai sake, bet visiems Amerikieziams Lincoln kalba pasakyta Gettysburg susirinkime del žuvusiu kareju, da ir szindien skamba. Studentai ant atminties ta kalba iszmoksta ir kartuoja, mokytojai szita Lincoln kalba stato kaip pavyzdziu tiems kuris nori iszmokti kaip gerai raszyti ir kalbėti.

Laikrasztis N. Y. T., kuris szindien jau statosi kaip mokslincziu ir mokytu žmonių laikraszeziu, ta Lincoln kalba pastume in szali ir net kelis kitucose kraszuose pasziepia mai rasze api Prezidenta Lincolną, iszjuoka ji kaip "bezdziane", "kvila lazda", "uba-Lincolno kalba N.Y.T. tik tiek gu skarmalas" ir panasziais paraszze: "Amerikos Preziden-

tas, Abrahamas Lincolnas taipgi kelis zodzius pasake."

Abrahamo Lincoln gimimo diena atsilks Vasario (Feb.) 12 diena.

Iszmingas Kunigaiksztis

Mieste Tokyo, Japonijoje, ulyczia kokia tai jauna pana, dailiai pasiredziusi in puikia szlebe. Daejo prie namo, kur biednas malorius užsilipes ant kopecziu buvo užsiemes maliavojimu namo. Kada ta jauna pana priejo arti maloriaus, isz netycziau iszpuole jam isz rankos viedrukas su daziu ir visa kvarba iszsiliejo ant szlebes panos. Malorius visaip iszsisteisinejo, kalbedamas buk tai netiketai pasidare tasai atsitikimas.

Pana atsake: Tai nieko! Bet tu turesi užmoketi už szita mano szlebe, nes jau daugiau jos negalesiu neszioti, ir jeigu ne užmokesi tai tave paduosiu in suda.

— Asz neturiu pinigų, esmiu biednas, atsake malorius. — Tai turesi eiti in kalejima.

— Bet mano brangi panaite, jeigu mane pasodinsi in kalejima, tai mano pati ir vaikai tures mirti isz bado.

— O kas man su tavo paczia ir vaikais! Pirkau nauja szlebe, turejau už ja brangiai užmokeiti, o tu sunaikinai ja, tai ir turesi užmokeiti, už blede.

Biednas žmogus apsvarstes ta dalyka, prizdejo jai moketi po viena pinigą kas sanvaite, kol visa suma neatmokės, bet ant to panaite nenorejo pristoti, ir ant galo ji apskunde.

Paszauktas policijantas, nuvede ji pas vaita. Pirmiausia pati papasakojo vaitui savo atsitikima, paskui malorius savo, sakydamas buk tai isz netycziau jam taip atsitiko už ka labai gailasi.

Po iszklausymui abiejų pusių, vaitas pripazino maloriu kaipo kalta ir paliko viska tarp panaites, ir maloriaus idant susitaikintu, bet panaite nenorejo prie nieko pristoti, kaip tik ant užmokejimo visu pinigų už padaryta blede.

Malorius neturedamas tiek pinigų ir žinodamas kad butinai tures eiti in kalejima, jeigu visa suma neužmokes, pradejo vel praszyti panaites kad po viena pinigą moket kas sanvaite kol neiszmokės, o jeigu ant to nenores pristoti, tai instums ji in kalejima, o pati ir vaikai tures mirti isz bado.

Tame laike stojo sude kokis tai turtingas kupezius, ir iszmes pinigų padave panai, ir tare: Dabar asz užmoku už tavo szlebe, bet turi ja man atiduoti.

— Žinomas dalykas, jog tau atiduosiu kaip tik sugry-

ziu namon — atsake pana.

— O ne, tuojans turi man szlebe atiduoti, kaip tu reikalauji visus pinigų ant kart, taip ir asz szlebes tuoj reikalauju in tuoj turi man atiduoti! Tare kupezius.

— Ka? Ar tu nori, kad asz priesz visa suda nusiredyzia ir tau atiduoti szlebe. Sarmata! Asz čia to nepadarysiu kol nesugryziu namo, o paskui atsiunsiu szlebe.

Kupezius ant to suvisai nenorejo pristoti, jeigu pinigų tuoj gavo, tai ir jisai szlebe nenorejo tuoj paimti. Sudas taipgi pripazino už teisybe, ir jeigu ne atiduoti szlebe tuojans, tai tures eiti in kalejima. Pana supykus tare: "Atsiimkie savo pinigų, asz ju nenoriu."

— Ne taip einasi, tare kupezius, asz jau užmokejau ir noriu tuojau idant tu atiduotum man szlebe.

Kupezius ant galo paeme adgal pinigų ir atidave biednam maloriui, kuris negalejo susijudines jam atsidekavot, iszejo sn džiaugsmu namo pas savo paczia ir vaikus, ir lyg sziam laikui nepazinstu tojo pono kuris ji iszgelbejo nuo kalejimo ir da dave jam ta szimta dolerių. O tai buvo karaliaus vyriausės sunus ir impedis sosto. Jis turejo toki papratima mainytis drapanoms ir vaikszezioti po miesta sznipineti, kaip žmones apsieina. O apie taja panaite tai sunus karalius dave žinia savo sekretoriui, idant ja iszbrauktų isz knygu vardu svecziu ir daugiau nevale buvo jai atsilankinet in jo palociu.

— GALAS —

Istorija apie "AMŽINA ŽYDA." Jo kelione po svieta ir liudymas apie Jezu Kristu. 20 Centai.

SAULE PUBLISHING CO., Mahanoy City, Pa. - U.S.A.

L. TRASKAUSKAS
LIETUVISZKAS GRABORIUS
Laidoja Kunus Numireliu.
Pasamdo Automobilius Del Laidotuviu, Kriksztiniu, Vestuviu Ir Kitokiams
:: Reikalams ::
535 WEST CENTRE STREET
Telefonas Nr. 78
MAHANAY CITY, PENNA.

LIETUVISZKA UŽEIGA!
ANDRIUS REKLAITIS
206 WEST CENTRE STREET
MAHANAY CITY, PA.

ALAUS - DEGTINE - VYNAS
Vieta kur sustoja kitu miestu pravažiuojanti Lietuviai.

Užkviecziu Savo Draugus Lietuvius Atsilankyti.

SKAITYIT - "SAULE" - PLATINKIT

REDY KILOWATT Odd Jobs PENNSYLVANIA POWER & LIGHT COMPANY

NEWS ITEM
ELECTRIC "HEAT-UP" CAN HEAT ME WITH COLD WATER... THIS NEW ELECTRICAL GADGET CAN HEAT UP REVERSING THE OPERATION OF THE MECHANISM... COSTS LESS TOO!

OKAY MR. NOODLE, BUT AS YOU KNOW THIS MIRACULOUS INVENTION DRAWS THE HEAT OUT OF COLD SUBSTANCES TO START WITH. WHAT HAVE YOU GOT THAT'S COLD?

COME WITH ME BOB - I'VE GOT JUST THE THING!

MEET MY MOTHER-IN-LAW!

WELL?

WHAT NEXT?
BOY! THIS NEW IDEA IS REALLY SOMETHIN'! THERE'S HEAT EVEN IN A CAKE OF ICE. YA KNOW, THIS "REVERSE-CYCLE" GADGET WILL PUMP HEAT ONE WAY AND COLD THE OTHER WAY. HEATS YOUR HOME IN WINTER AND COOLS IT IN SUMMER! YEP! WHEN YOU LIVE ELECTRICALLY YOU ENJOY THE DIFFERENCE!

Copyright 1946 by Reddy Kilowatt

Likimo Paszaipele

LIETUVOJE, M., stotyje 6 val., ryte, priesz pat traukiniui iszeinant, prie 3 klasas vagono lango stovėjo porele ir gyvai kalbėjosi.

Suauges, kokių 35 metų vyras, ilgais smailiais usais, išblyškusi veido, bespalviu akiu, paprastai, bet miestiskai apsidares, kažka spigino prisikisdamas savo draugai ir nuolat mandagiai linkezojo ir szypsojo, szypsojo. Apie tai szypsena vertetu placziai kalbeti, bet tepamiesiu tik kad jis szypsojosi taip, kaip tesi szypso seni viengungiai, noredami patikti jaunoms ir turtiungoms mergaitems, isz grazesniuju.

Tiesa, jo drauge buvo labai grazi ir in aki krinantipauksztele. Ji buvo auksztostogo, grazaus kuno sudejimo, augalota. Ji buvo auksztu moteru eiles, ne tu plokscziuju, kurios anot zemaicziu, kaip lenteles, bet isz augalotuju. Galva auksztai iszkelta, veidas kuone klasiskas; kamos, stambios ir gausios, bemaž iki keliu; krutine grazi, madu ir isztvirkavimo nesudarkyta; lienuo lieknas. Ji movejo nertine kepuraite, vilkejo juoda, gerai kirpta palta, avejo juodus czebatatus ir riszejo, szilta szalika. Savo draugo kalba ji mažai te sidomino, žvalgesi ir nesiszypsojo.

O draugas kalbejo, linkezojo, szypsojosi. Isz vagono pro langa kartkartemis žvilgtrejo jaunas, bet rimtas veidas. Kartais prie lango rsdavo ir antras veidas jaunesnis ir naivesnis, nusi szypsodavo ir vel atsitraukdavo.

Klausk, Roli, žiurek koks czia tipas dailinasi pries tos jaunuoles, tare rimtesnysis. — Senas, bet, kvailas! Tuo tarpu pradejo bruzdeti konduktoriai žibintais neszini: labiau supnuskavo garvezimis. Ta nauja energija, rodos, rado atgarsi ir nelaimingajam viengungyje! Jis da nuosirdziau linkezojo, da naiviau szypsojosi ir karszeziau kalbejo, nors jo klausytoja lyg ne nesiklausese.

Suszvilpe. Jaunuole inlipo in vagona; viengungis innesze jos maza ryszulei ir vel pradejo ir kalbeti ir szypsotis ir linkezioti. — Ar daug pas mus insedo? A, bus nuobodu! Vagonas tuszczias, nors pasikark! Vel tare rimtesnis ir vyresnis Balys. Roli nusi szypsojo. — Galesime ja insivilioti!

Ant Gavenios

Grandus verksmai arba pasibudinimas prie apmislino Kanczios Vieszp. Jezuso Kristuso, pagal senoviszka buda, 10c. Stacijos arba Kalvarija V. Jezaus Kristaus 10c. Laiszkas arba muka musu Iszganytojaus Jezuso Kristuso 5c. Tretininku Seraphiszkas officium 10c. Novena Stebuklingo Medaliko Dievo Motinos Garbei 10c. Istoriija apie Amžina Žyda, jo kelione po svietia ir liudymas apie Jezu Kristu 20c. Maldu Vainikelis knygte \$1.00.

SAULE PUBLISHING CO.,
Mahanoy City, Pa

— Niekai! Kur ta seni su pretensiomis desi! Varna! Jai sunku buvo in musu kuope pataikyti! Varna! Pyko Balys.

— Jis pasiliko, nevažiuos. O ji? Pati ateis!

— Niekai! Niekai, Roli! Jai pacziai eiti nepatogu. Ji jauna mergaite ir da grazi.

Tuo tarpu traukinys sujudejo.

Balys tyezia žiurejo, ar vyks ar ne. Ir sztai jau gerokai traukiniui begant, atsidaire vagono durys ir nelaimingas viengungys drifte iszdribo žemen. "O kad jis! Ne mirties nebijo!" O jis isztraukes skepetuke mostagai, mostagavo. Ir isz vagono niekas galvos neiszkiszo ir jam niekas neatsake.

— Varna! Varna! Varna! — Pyko Balys. Sedziu sztai ir nuobuodziauju, o kad ji butu, tureziau isz ko pasijuokti!

Eik, žiurek kame ji!

— Sekanczioj stoty nueisime ir isztirsime.

— Kaip czia asz eisiu! Eicziau, bet, —

— Na, ateis ji pati.

— Niekai! Nereikia! Duok laikraszti.

Balys pasieme Vokiszka žurnalą ir insivepsojo. Roli kažka manste.

Prabego viena, antra stotis. — Nuobodu. U, u! Susipurte Balys. Szia sueskim pusrycziu. Treczioj stoty Roli vaikszte perone ir daireisi. Keleiviu beveik visai nebuvo. Balys sedejo ir varte Vokiszka žurnalo lapus.

Suszvilpe.

Roli stovėjo tarpangy ir vis kažkur žiurejo pro praviras duris. Greitai uždare ir pasitrauke. Traukinys parietėjo.

Tuo tarpu atsidaire vagono durys ir ineina jauna, auksztai ir grazi mergaite. Tai ji. Uždariusi duris, žengia žingsni in viena puse, antra in antra, pjeszko nuoszalios vietos. Balys vyptelejo ir letai pratare.

— Czia liuosa, praszom.

To ir tetruko. Priejo ir atsisedo. O kai atsisedo labai graziai nusi szypsojo ne taip, kaip visos, o taip kaip ji viena temoka. Keista ta jos szypsena! Visi žmones szypsosi, bet szypsosi ir szunys. Nera dyvu, kad ne kurie szypsosi taip pat, kaip ir tie gyvuleliai. Ji szypsojosi minksztai, giliai, szirdingai! Jos veido bruožai visai skirtingai raszesi skruostuose, kitu taip giliai, taip minksztai ir taip szeimyniszka, nesiraszo. Jaunuolis, kuris jau sziek tiek yra susipažines su gyvenimu ir pamastes apie savo gusztele, ja pamates, insivaizduotu ja esant keletos vaiku motina, linksmai ta paczia szypsena jiems besiszypsant, su jais vienu jausmu bejauciant.

Balys niekada da nebuvo tokios "kates" patikes. O, kas jo galyoje susivijo! Jis žiurejo in ja ilga valanda, paraudo, užsimanste; vel žiurejo. Jam ir pasivaizdino ideali szeima su ja ir ta jos szypsena vidury. Ir viskas, ka jis buvo manstes ir svajojas pirma, ingavo kitokia verte jo akyse.

— Panele in Szv. stoti? Paklause Roli.

— Taip.

— Ir mes ten. Da gerokas galas. Ar nuobodu?

— Tai, kaip czia pasakysiu! tai asz to, nebesuprantu. Ten mano vagona užeme. Ji pažvelge Baliui in akis ir "Visos jaunos ir gražios meluoja, kaip kudikiai." Pamane Balys. Bet kad ir tu meluoji, jo.

Vienas žmogelis vienam mieste užsidejo bizni, O jo motere likusi namie, Taip sau buna, Kaip jie gyvena nesakysiu, Ant kito karto pasiliksiu. Moteriszke jokios giedos ne turi, Žmones taresi taip padaryt, In kita miesta iszvaryt.

* * *

Nežinau ka jau padaryt, Ir kaip apie tai apsvarstyt, Ne viena pora, Turi nuo Dievo kora.

Nesueina in pora, tik susibega, Paskui kas dien vyrelis bobelia eda,

Ar yra kokia roda, Ar gali gint,

Jeigu kada in kaili duoda? Jeigu bobele vargt turetu,

Tai proto neturetu, Jeigu neturi vaiku,

Tegul szaukesi giminiu. Tegul toki razbaininka pameta,

Ir padaro jam sarmata, O jeigu giminiu neturi,

Tegul nueina pas vaita, Ir po byla pastato toki vyra,

Nes kitokio būdo ne yra, Kiti in tai kisztis negali,

Ba sau bedos pasidaryti gali Jeigu pasiunta vyras,

Tai stojasi velnias, Durnos merginos nekurios,

Paima bile koki vyra ant savo skuros,

Ar negeriau butu, Kad veluk pas ka tarnautu,

Ir koki laika palauktu, Kol geras vyras pasitaikytu.

Nes ne viena skundžesi ant savo vyro,

Ne vienai aszaros byra, Kad negali dalaikyt,

Tures nuo jo atsiskirt, Tai yra geriausias būdas,

Jeigu vyras negeras. Jau ne viena taip padare,

Kaip gyvuli isz namo iszvare, Arba pati pamete,

Kaip negalejo dalaikyti. Juk Dievas kožna iszmaitys,

Badu nenumarys, Bet ir bobeliu asz negiriu,

Ba asz jau žinau. Geriausia kad liežuvi suvaldytu,

Vyro savo nepykintu, Ba kaip in piktuma daveda,

Tada tas kaili eda. Kaip vyras piktas, nutylek,

Ir jam nieko nekalbek, Klaidu neprikiszek, Jeigu gali, susilaikyk.

Nes jeigu bobas su ilgu liežuviu, Tai gyvenimas kaip su velniu,

O daugelis bobu in velnia pereina, Neapsileidžia vyrui niekada.

Neturi ka žmogus daryti, Turi kaili szenyti,

Su diržu per užpakali, Gerai vali.

isz dvieju. — Indomu! O gal apie abu du?! — Ne. Apie viena. Ji paraudo. — Asz daviau tamstai adresa. Asz sodiete, nežinau, gal tai labai didele klaida. — O, kad asz galeciau, kad svecziutis! Rimti žmones taip nedaro. O, svecziutis, svecziutis! — Asz tamsta M., miestelyj niekada nematau. — Jis galima dažnai sutikti. Juk tu, Roli, gerokai trotarus dildai savo pusnagomis? — Asz? Kasdien asz po miesta! Oho! — Ponas tamstos draugas? Paklause atsisukdama in Roli. — Taip. Nelabai senai mudu buvome vienoj puotoj. Dabar važiuojava in sveczius. Mudu jauni ir gražus? Ar ne? — Jis kaip jis, bet tamsta! Ji palingavo galva. — Asz? Asz paprastas. Važiuoju in sveczius. Sakau, jeigu svecziutis vyks, saule vakaruose užtekes, lauk tamista pirszliu.

— Panele, duok mums savo adresa, paprasze Roli.

— Su malonumu! Ji iszeme isz savo ridikuli maža knygte ir paisziuka, parasze adresa ir padave Baliui. Szis paeme, ne neskaite, insikiszo in kieszne. Jo veidas rimtejo. Valanda visi tylejo.

— Dekui tamstai, nepažinstamoji bendrakeleivi! Juk asz norejau isz tamstos pasijuokti sziryt. — Isz to kalakuto! Cha, cha! Atsiliepe ji. — Gal ir tai buti. Oh, juokas.

Sekanczioj stoty Roli iszlipo ir atitiko. Jis, su nepažinstamaja liko vienas, da labiau ja susizavejo. — Asz tamsta pamegau. Bet asz neturiu teises taip daryti! Kalbejo jis.

— Ponas nepažinstamasis, tarp musu juk tik juokai! Ji vel graziai nusi szypsojo ir pamane, kad visai ne juokai.

— Asz paraszysiu Tamstai viena indomu laiszka. — Apie ka? — Asz nežinau. Ar apie gyvenima, ar apie mirti. Vienas

isz dvieju. — Indomu! O gal apie abu du?! — Ne. Apie viena. Ji paraudo. — Asz daviau tamstai adresa. Asz sodiete, nežinau, gal tai labai didele klaida. — O, kad asz galeciau, kad svecziutis! Rimti žmones taip nedaro. O, svecziutis, svecziutis! — Asz tamsta M., miestelyj niekada nematau. — Jis galima dažnai sutikti. Juk tu, Roli, gerokai trotarus dildai savo pusnagomis? — Asz? Kasdien asz po miesta! Oho! — Ponas tamstos draugas? Paklause atsisukdama in Roli. — Taip. Nelabai senai mudu buvome vienoj puotoj. Dabar važiuojava in sveczius. Mudu jauni ir gražus? Ar ne? — Jis kaip jis, bet tamsta! Ji palingavo galva. — Asz? Asz paprastas. Važiuoju in sveczius. Sakau, jeigu svecziutis vyks, saule vakaruose užtekes, lauk tamista pirszliu.

— Panele, duok mums savo adresa, paprasze Roli. — Su malonumu! Ji iszeme isz savo ridikuli maža knygte ir paisziuka, parasze adresa ir padave Baliui. Szis paeme, ne neskaite, insikiszo in kieszne. Jo veidas rimtejo. Valanda visi tylejo.

— Dekui tamstai, nepažinstamoji bendrakeleivi! Juk asz norejau isz tamstos pasijuokti sziryt. — Isz to kalakuto! Cha, cha! Atsiliepe ji. — Gal ir tai buti. Oh, juokas.

Sekanczioj stoty Roli iszlipo ir atitiko. Jis, su nepažinstamaja liko vienas, da labiau ja susizavejo. — Asz tamsta pamegau. Bet asz neturiu teises taip daryti! Kalbejo jis.

— Ponas nepažinstamasis, tarp musu juk tik juokai! Ji vel graziai nusi szypsojo ir pamane, kad visai ne juokai.

— Asz paraszysiu Tamstai viena indomu laiszka. — Apie ka? — Asz nežinau. Ar apie gyvenima, ar apie mirti. Vienas

isz dvieju. — Indomu! O gal apie abu du?! — Ne. Apie viena. Ji paraudo. — Asz daviau tamstai adresa. Asz sodiete, nežinau, gal tai labai didele klaida. — O, kad asz galeciau, kad svecziutis! Rimti žmones taip nedaro. O, svecziutis, svecziutis! — Asz tamsta M., miestelyj niekada nematau. — Jis galima dažnai sutikti. Juk tu, Roli, gerokai trotarus dildai savo pusnagomis? — Asz? Kasdien asz po miesta! Oho! — Ponas tamstos draugas? Paklause atsisukdama in Roli. — Taip. Nelabai senai mudu buvome vienoj puotoj. Dabar važiuojava in sveczius. Mudu jauni ir gražus? Ar ne? — Jis kaip jis, bet tamsta! Ji palingavo galva. — Asz? Asz paprastas. Važiuoju in sveczius. Sakau, jeigu svecziutis vyks, saule vakaruose užtekes, lauk tamista pirszliu.

— Panele, duok mums savo adresa, paprasze Roli. — Su malonumu! Ji iszeme isz savo ridikuli maža knygte ir paisziuka, parasze adresa ir padave Baliui. Szis paeme, ne neskaite, insikiszo in kieszne. Jo veidas rimtejo. Valanda visi tylejo.

— Dekui tamstai, nepažinstamoji bendrakeleivi! Juk asz norejau isz tamstos pasijuokti sziryt. — Isz to kalakuto! Cha, cha! Atsiliepe ji. — Gal ir tai buti. Oh, juokas.

Sekanczioj stoty Roli iszlipo ir atitiko. Jis, su nepažinstamaja liko vienas, da labiau ja susizavejo. — Asz tamsta pamegau. Bet asz neturiu teises taip daryti! Kalbejo jis.

— Ponas nepažinstamasis, tarp musu juk tik juokai! Ji vel graziai nusi szypsojo ir pamane, kad visai ne juokai.

— Asz paraszysiu Tamstai viena indomu laiszka. — Apie ka? — Asz nežinau. Ar apie gyvenima, ar apie mirti. Vienas

isz dvieju. — Indomu! O gal apie abu du?! — Ne. Apie viena. Ji paraudo. — Asz daviau tamstai adresa. Asz sodiete, nežinau, gal tai labai didele klaida. — O, kad asz galeciau, kad svecziutis! Rimti žmones taip nedaro. O, svecziutis, svecziutis! — Asz tamsta M., miestelyj niekada nematau. — Jis galima dažnai sutikti. Juk tu, Roli, gerokai trotarus dildai savo pusnagomis? — Asz? Kasdien asz po miesta! Oho! — Ponas tamstos draugas? Paklause atsisukdama in Roli. — Taip. Nelabai senai mudu buvome vienoj puotoj. Dabar važiuojava in sveczius. Mudu jauni ir gražus? Ar ne? — Jis kaip jis, bet tamsta! Ji palingavo galva. — Asz? Asz paprastas. Važiuoju in sveczius. Sakau, jeigu svecziutis vyks, saule vakaruose užtekes, lauk tamista pirszliu.

— Panele, duok mums savo adresa, paprasze Roli. — Su malonumu! Ji iszeme isz savo ridikuli maža knygte ir paisziuka, parasze adresa ir padave Baliui. Szis paeme, ne neskaite, insikiszo in kieszne. Jo veidas rimtejo. Valanda visi tylejo.

— Dekui tamstai, nepažinstamoji bendrakeleivi! Juk asz norejau isz tamstos pasijuokti sziryt. — Isz to kalakuto! Cha, cha! Atsiliepe ji. — Gal ir tai buti. Oh, juokas.

Sekanczioj stoty Roli iszlipo ir atitiko. Jis, su nepažinstamaja liko vienas, da labiau ja susizavejo. — Asz tamsta pamegau. Bet asz neturiu teises taip daryti! Kalbejo jis.

— Ponas nepažinstamasis, tarp musu juk tik juokai! Ji vel graziai nusi szypsojo ir pamane, kad visai ne juokai.

isz dvieju. — Indomu! O gal apie abu du?! — Ne. Apie viena. Ji paraudo. — Asz daviau tamstai adresa. Asz sodiete, nežinau, gal tai labai didele klaida. — O, kad asz galeciau, kad svecziutis! Rimti žmones taip nedaro. O, svecziutis, svecziutis! — Asz tamsta M., miestelyj niekada nematau. — Jis galima dažnai sutikti. Juk tu, Roli, gerokai trotarus dildai savo pusnagomis? — Asz? Kasdien asz po miesta! Oho! — Ponas tamstos draugas? Paklause atsisukdama in Roli. — Taip. Nelabai senai mudu buvome vienoj puotoj. Dabar važiuojava in sveczius. Mudu jauni ir gražus? Ar ne? — Jis kaip jis, bet tamsta! Ji palingavo galva. — Asz? Asz paprastas. Važiuoju in sveczius. Sakau, jeigu svecziutis vyks, saule vakaruose užtekes, lauk tamista pirszliu.

— Panele, duok mums savo adresa, paprasze Roli. — Su malonumu! Ji iszeme isz savo ridikuli maža knygte ir paisziuka, parasze adresa ir padave Baliui. Szis paeme, ne neskaite, insikiszo in kieszne. Jo veidas rimtejo. Valanda visi tylejo.

— Dekui tamstai, nepažinstamoji bendrakeleivi! Juk asz norejau isz tamstos pasijuokti sziryt. — Isz to kalakuto! Cha, cha! Atsiliepe ji. — Gal ir tai buti. Oh, juokas.

Sekanczioj stoty Roli iszlipo ir atitiko. Jis, su nepažinstamaja liko vienas, da labiau ja susizavejo. — Asz tamsta pamegau. Bet asz neturiu teises taip daryti! Kalbejo jis.

— Ponas nepažinstamasis, tarp musu juk tik juokai! Ji vel graziai nusi szypsojo ir pamane, kad visai ne juokai.

— Asz paraszysiu Tamstai viena indomu laiszka. — Apie ka? — Asz nežinau. Ar apie gyvenima, ar apie mirti. Vienas

isz dvieju. — Indomu! O gal apie abu du?! — Ne. Apie viena. Ji paraudo. — Asz daviau tamstai adresa. Asz sodiete, nežinau, gal tai labai didele klaida. — O, kad asz galeciau, kad svecziutis! Rimti žmones taip nedaro. O, svecziutis, svecziutis! — Asz tamsta M., miestelyj niekada nematau. — Jis galima dažnai sutikti. Juk tu, Roli, gerokai trotarus dildai savo pusnagomis? — Asz? Kasdien asz po miesta! Oho! — Ponas tamstos draugas? Paklause atsisukdama in Roli. — Taip. Nelabai senai mudu buvome vienoj puotoj. Dabar važiuojava in sveczius. Mudu jauni ir gražus? Ar ne? — Jis kaip jis, bet tamsta! Ji palingavo galva. — Asz? Asz paprastas. Važiuoju in sveczius. Sakau, jeigu svecziutis vyks, saule vakaruose užtekes, lauk tamista pirszliu.

— Panele, duok mums savo adresa, paprasze Roli. — Su malonumu! Ji iszeme isz savo ridikuli maža knygte ir paisziuka, parasze adresa ir padave Baliui. Szis paeme, ne neskaite, insikiszo in kieszne. Jo veidas rimtejo. Valanda visi tylejo.

— Dekui tamstai, nepažinstamoji bendrakeleivi! Juk asz norejau isz tamstos pasijuokti sziryt. — Isz to kalakuto! Cha, cha! Atsiliepe ji. — Gal ir tai buti. Oh, juokas.

Sekanczioj stoty Roli iszlipo ir atitiko. Jis, su nepažinstamaja liko vienas, da labiau ja susizavejo. — Asz tamsta pamegau. Bet asz neturiu teises taip daryti! Kalbejo jis.

— Ponas nepažinstamasis, tarp musu juk tik juokai! Ji vel graziai nusi szypsojo ir pamane, kad visai ne juokai.

— Asz paraszysiu Tamstai viena indomu laiszka. — Apie ka? — Asz nežinau. Ar apie gyvenima, ar apie mirti. Vienas

isz dvieju. — Indomu! O gal apie abu du?! — Ne. Apie viena. Ji paraudo. — Asz daviau tamstai adresa. Asz sodiete, nežinau, gal tai labai didele klaida. — O, kad asz galeciau, kad svecziutis! Rimti žmones taip nedaro. O, svecziutis, svecziutis! — Asz tamsta M., miestelyj niekada nematau. — Jis galima dažnai sutikti. Juk tu, Roli, gerokai trotarus dildai savo pusnagomis? — Asz? Kasdien asz po miesta! Oho! — Ponas tamstos draugas? Paklause atsisukdama in Roli. — Taip. Nelabai senai mudu buvome vienoj puotoj. Dabar važiuojava in sveczius. Mudu jauni ir gražus? Ar ne? — Jis kaip jis, bet tamsta! Ji palingavo galva. — Asz? Asz paprastas. Važiuoju in sveczius. Sakau, jeigu svecziutis vyks, saule vakaruose užtekes, lauk tamista pirszliu.

— Panele, duok mums savo adresa, paprasze Roli. — Su malonumu! Ji iszeme isz savo ridikuli maža knygte ir paisziuka, parasze adresa ir padave Baliui. Szis paeme, ne neskaite, insikiszo in kieszne. Jo veidas rimtejo. Valanda visi tylejo.

— Dekui tamstai, nepažinstamoji bendrakeleivi! Juk asz norejau isz tamstos pasijuokti sziryt. — Isz to kalakuto! Cha, cha! Atsiliepe ji. — Gal ir tai buti. Oh, juokas.

Sekanczioj stoty Roli iszlipo ir atitiko. Jis, su nepažinstamaja liko vienas, da labiau ja susizavejo. — Asz tamsta pamegau. Bet asz neturiu teises taip daryti! Kalbejo jis.

— Ponas nepažinstamasis, tarp musu juk tik juokai! Ji vel graziai nusi szypsojo ir pamane, kad visai ne juokai.

— Asz paraszysiu Tamstai viena indomu laiszka. — Apie ka? — Asz nežinau. Ar apie gyvenima, ar apie mirti. Vienas

isz dvieju. — Indomu! O gal apie abu du?! — Ne. Apie viena. Ji paraudo. — Asz daviau tamstai adresa. Asz sodiete, nežinau, gal tai labai didele klaida. — O, kad asz galeciau, kad svecziutis! Rimti žmones taip nedaro. O, svecziutis, svecziutis! — Asz tamsta M., miestelyj niekada nematau. — Jis galima dažnai sutikti. Juk tu, Roli, gerokai trotarus dildai savo pusnagomis? — Asz? Kasdien asz po miesta! Oho! — Ponas tamstos draugas? Paklause atsisukdama in Roli. — Taip. Nelabai senai mudu buvome vienoj puotoj. Dabar važiuojava in sveczius. Mudu jauni ir gražus? Ar ne? — Jis kaip jis, bet tamsta! Ji palingavo galva. — Asz? Asz paprastas. Važiuoju in sveczius. Sakau, jeigu svecziutis vyks, saule vakaruose užtekes, lauk tamista pirszliu.

— Panele, duok mums savo adresa, paprasze Roli. — Su malonumu! Ji iszeme isz savo ridikuli maža knygte ir paisziuka, parasze adresa ir padave Baliui. Szis paeme, ne neskaite, insikiszo in kieszne. Jo veidas rimtejo. Valanda visi tylejo.

— Dekui tamstai, nepažinstamoji bendrakeleivi! Juk asz norejau isz tamstos pasijuokti sziryt. — Isz to kalakuto! Cha, cha! Atsiliepe ji. — Gal ir tai buti. Oh, juokas.

Sekanczioj stoty Roli iszlipo ir atitiko. Jis, su nepažinstamaja liko vienas, da labiau ja susizavejo. — Asz tamsta pamegau. Bet asz neturiu teises taip daryti! Kalbejo jis.

— Ponas nepažinstamasis, tarp musu juk tik juokai! Ji vel graziai nusi szypsojo ir pamane, kad visai ne juokai.

— Asz paraszysiu Tamstai viena indomu laiszka. — Apie ka? — Asz nežinau. Ar apie gyvenima, ar apie mirti. Vienas

isz dvieju. — Indomu! O gal apie abu du?! — Ne. Apie viena. Ji paraudo. — Asz daviau tamstai adresa. Asz sodiete, nežinau, gal tai labai didele klaida. — O, kad asz galeciau, kad svecziutis! Rimti žmones taip nedaro. O, svecziutis, svecziutis! — Asz tamsta M., miestelyj niekada nematau. — Jis galima dažnai sutikti. Juk tu, Roli, gerokai trotarus dildai savo pusnagomis? — Asz? Kasdien asz po miesta! Oho! — Ponas tamstos draugas? Paklause atsisukdama in Roli. — Taip. Nelabai senai mudu buvome vienoj puotoj. Dabar važiuojava in sveczius. Mudu jauni ir gražus? Ar ne? — Jis kaip jis, bet tamsta! Ji palingavo galva. — Asz? Asz paprastas. Važiuoju in sveczius. Sakau, jeigu svecziutis vyks, saule vakaruose užtekes, lauk tamista pirszliu.

— Panele, duok mums savo adresa, paprasze Roli. — Su malonumu! Ji iszeme isz savo ridikuli maža knygte ir paisziuka, parasze adresa ir padave Baliui. Szis paeme, ne neskaite, insikiszo in kieszne. Jo veidas rimtejo. Valanda visi tylejo.

— Dekui tamstai, nepažinstamoji bendrakeleivi! Juk asz norejau isz tamstos pasijuokti sziryt. — Isz to kalakuto! Cha, cha! Atsiliepe ji. — Gal ir tai buti. Oh, juokas.

Sekanczioj stoty Roli iszlipo ir atitiko. Jis, su nepažinstamaja liko vienas, da labiau ja susizavejo. — Asz tamsta pamegau. Bet asz neturiu teises taip daryti! Kalbejo jis.

— Ponas nepažinstamasis, tarp musu juk tik juokai! Ji vel graziai nusi szypsojo ir pamane, kad visai ne juokai.

— Asz paraszysiu Tamstai viena indomu laiszka. — Apie ka? — Asz nežinau. Ar apie gyvenima, ar apie mirti. Vienas

isz dvieju. — Indomu! O gal apie abu du?! — Ne. Apie viena. Ji paraudo. — Asz daviau tamstai adresa. Asz sodiete, nežinau, gal tai labai didele klaida. — O, kad asz galeciau, kad svecziutis! Rimti žmones taip nedaro. O

Žinios Vietines

— Subatoj pripuola Szven-
to Jono iz Matho.

— Juozas Kuczinskas iz
Sheppono likos skaudžiai su-
žeistas kaip taise savo troka.
Keltuvos paslydo po apazkia
troko ir Kuczinskas likos su-
žeistas in krutine, veida ir ausi.
Gydosi Locust Mt. ligonbutė.

— Kita sanvaite: Nedelioje
pripuola Szv. Cyrilo Alekso;
Pamedelyje Szv. Scholastiko;
Utarninke Szvencz. Paneles
Liurdo; Serejoj Septynu Ser-
yites Szv., Serejoj taipgi yra
Abrahamo Lineolno Gimimo
Diena, bankai ta diena bus už-
daryti; Ketverge Szv. Katari-
nos Ricci; Petnyezioj Szv. Va-
lentino, M., Subatoj Bl. Claude
Colomb.

— Serejoj pripuola Ame-
rikos Szvente, Prezidento Ab-
rahamo Lineolno gimimo die-
na. Visi bankai bus uždaryti.

Prezidento Lineolno žmona
išspranaszavo savo vyro mirti
net dvejis metais pirm negu
jis buvo nusautas. Jo žmona,
kaip ir musu motereles szian-
dien labai tikejo in burtus ir
eapnus. Prezidentas Lineolnas
pats papasakojo kaip jis viena
vakara nuejo gulti kad pasilse-
tu, nes jis ka tik gavo linksmas
žiniąs kad jis laimejo rinkimus.
Jis miegodamas susapnavo ir
savo sapne mate du savo pavi-
dalu ar paveikslu, bet vienas
buvo aiskzesnis už kita.

Kai jis savo žmonai iz ryto
papasakojo apie savo keista
sapna, ji tuojaus nusistvere už
sąpininko ir iszaiszkino ta sa-
vo vyro sapna. Ji sake kad pir-
mas aiskzus paveikslas reisz-
kia kad jis bus iszrinktas Pre-
zidentu ir gerai valdys; antras,
neaiszkus paveikslas reiszkia
kad jis bus antru kartu in Pre-
zidento vieta iszrinktas bet ne-
iszteses, pasimirs budamas
Prezidentu. Taip ir atsitiko,
taip ir buvo, ir nuo to laiko visi
visur aiskkindavo kaip per sap-
nabuvo pasakya Lincolnai ka-
da ir kaip jis pasimirs. Lincol-
no gimimo diena Vasario
(Feb.) 12 d.

Shenandoah, Pa. — Advoka-
tas Edvardas G. Bobbinas, Wa-
terbury, Conn., numire Pane-
delyje, Szv. Marijos ligonbutė,
kur jis sirgo per koki tai laiką,
Gimes Shenadoryje, jo motina
p. Marie Bobbinene gyvena
ant 207 N. Main ulyczios. Vo-
lonis apleido miesta apie 40
metu adgal. Laidotuves in-
vyko Ketverge ir palaidotas
Waterbury, Conn. Taipgi pa-
liko savo paczia Marie (Po te-
vais Mary Fay), Waterbury,
Conn., dvi dukterys; du suni;
trys seserys ir viena broli.

— Ana diena garnys pali-
ko sveika ir patogia dukrele
del pons. Ed. Tacielauskam,
Shenandoah Heights.

— Ed. Karaliene, Feliksas
Jurkonis iz miesto, ir Helena
Kutsaviciene iz Girardvilles
turejo operacijas Locust Mt.
ligonbutė.

Frackville, Pa. † Kazimieras
Kalbaszius gyventojas nuo 243
So. Main ulyczios, numire Pa-
nedelyje, 11:30 valanda ryte
Danville ligonbutė. Gimes
Lietuvoj. Per daugelis metu
dirbo angliakasyklose. Prigu-
lejo prie Apreiskzimo P. M.

parapijos. Jo pati Ona mire
devyni metai adgal. Paliko
du sunu: Vinca ir Alberta
mieste; dvi dukterys: N. Lin-
kiene iz William Penn ir A.
Subalauskienė mieste; taipgi
tris anukus. Laidotuves atsi-
buvo Petnyezioje, 9-ta valanda
ryte ir palaidotas parapijos
kapinese.

Plymouth, Pa. † Rože Jur-
koniene iz Hanover Township
pasimire Nedelios ryta, namie.
Velione atvyko iz Lietuvos 45
metai adgal. Prigulejo prie
Szvento Kazimiero parapijos
Plymouth. Paliko savo vyra
Petra, 7 vaikus ir 12 anukus,
taipgi broli Mykola Paulauska
iz Shenandoah, Pa.

100 AMERIKIECZIU VAŽIUOJE IN MOSKVA

(Tasa Nuo 1 Puslapio)

savo sztabo ir patareju; už tai
jis tiek daug mokintu žmonių
su savimi vežasi. Ir ne visi jo
patarejai ir pagalbininkai pa-
reina iz Washingtono. Jis in
talka pasikvieti daug užsienio
diplomatų ir atstovų, kurie
yra susipažinę su užsienio rei-
kalais ir klausimais.

Moskvos Konferencija bus
daug svarbesne negu buvo
New York Konferencija. Ir
Moskva baigiasi toli nuo visu ki-
tu apgyventu miestu ir kras-
tu, ir už tai Amerikos Sekreto-
rius Marshall tiek daug žmonių
su savimi vežasi.

VAIKAI PRASIKALTELIAI

Sakyti kad tevai yra kalti už
vaiku prasikaltimus yra labai
lengva, bet, ne visai teisinga.
Kaltinti mokyklas taipgi labai
pigū ir lengva, ir tevams nors
kiek ant szirdies lengviau, jei-
gu jie gali in kita pirsztais ba-
dyti. Bet ir ezia ne visai teisin-
ga! Da kiti kaltina Tikejima ir
Bažnyezia. Jie sako kad Baž-
nyezios ir kunigo darbas ir pa-
reiga vaikus gerai ir dievobai-
mingai iszmokinti. O jeigu ne,
tai tuszezias Tikejimas ir ne-
reikalinga Bažnyezia. Ir ezia
yra seszelis tiesos, bet, toli gra-
žu, ne visa tiesa.

Jau seniai praejo tie laikai,
kada tevas ir motina po savo
sparnu, po savo ranka, po savo
valdžia ir priežiura galejo savo
vaikus laikyti. Dabar vaikas
daug daugiau laiko praleidžia
svetimų tarpe negu su savo
tevais. Szandien, vaikas ir
mergaite turi per daug visokių
užsiemimų ir iszejimų, kur te-
vo ir motinos priežiura jokiu
budu negali pasiekti. Tévams
tiesiog skaudu prisipažinti,
kad jie savo vaikams visai ma-
žai reikalingi. Szandien vaikai
parbega namo tik užkasti, isz-
simiegoti ir apsirengti. O kad
ir namie koki vakara pabuvo,
tai net ir namie tevai jam ne-
reikalingi, nes jis prilipes prie
radijo klausosi "džiaz" ar
kokios pasakos, ar akis inkni-
bes in kokia knyga skaito.

Vaikas mokinasi mokykloje
be savo tevo pagalbos; jis viso-
kus "sportus" loszia be savo
tevo patarimo ar pamokinimo;
jis ant "moving pikezieriu"
eina su kitais draugais. Szian-
dien, jau visai negirdetas daig-
tas, kad tevas ar motina eitu in

balin ar ant szkio sykiu su sa-
vo vaikais. Jaunieji "deitus"
daro, automobiliais trankosi,
važineja, in szkius eina in
kliubus lanko su draugais ar
draugemis, kuriu tevai visai ne-
tikta ka nepažinstą, bet ir ne-
mato!

Už tai, tevus per daug nega-
lima kaltinti, nes jie neturi pro-
gos szandien savo vaikams nei
gera, nei bloga pavydzi duoti.

Ir mokykla ezia jau per daug
neku mokykloje. Ir patys mo-
kytojai yra szandien bejiegiai.
Jiems uždrausta nubauti vai-
kus. Jie tik gražumu gali vaika
kalbinti ir raginti kad jis mo-
kintusi. Szios gadynes motinos
taip apstovvoja savo tuos aniuo-
liukus, kuriems jau ragai isz-

dygo, kad jos gatavos mokyto-
jai akis iszdraskyti, jeigu ji tik
pastums ta ju biesuka. O tam
vaikui kaip tik to ir reikia. Jis
žino kad motina ji užstos, jam
tikės ir viskas bus gerai.

Valdžios instatymai griežtai
uždraudžia mokytojams mo-
kinti ar kalbeti ar net pamina-
voti Dieva mokykloje. O jeigu
nevalia kalbeti apie Dieva, tai
mokytojas negali vaikui paro-
dyti nors viena gera priežasti,
kodėl jis turetu buti geras ir
teisingas.

O kaslink tikejimo, Bažny-
ezios ir kunigu, tai ir ezia nega-
lima visa beda mesti. Tėvai be-
veik niekados neprisipažins
kad ju vaikas iszdykes ar kad
jis kur nors prasikalto. Tik ta-
da tevai ir vaikai jau pas kuni-
ga bėga, kai jau inklimpo ligi

ausu, kai policija užėmė tevo ir
motinos pareigą ir ta "raguo-
ta aniuoliuka" vaika biesuka
suėmė in in pataisu namus pa-
tupdino. Tada tevams tik vie-
nas dalykas terupi: Kad kuni-
gas vaika iszteisintu ir isz poli-
cijos ranku iszgelbetu. Tada
jau per velu! O kaslink Tikeji-
mo ir Bažnyezios; teisejai ir
policijantai sako, kad isz szim-
to jaunu prasikalteliu, asztuo-
niasdeszimts visai neina in
Bažnyezia. O vaikai neina, už-
tai kad tevai neina ar visai ne-
paiso! O isz kitos puses, niekas
neateina in klebonija pasitarti
ir pasisakyti kad jis ta arba ta
sena pasaka: "Asz taip ar taip
padariau. Mano vaikas taip ar
taip padare." Tai ezia jau nei
Tikejimo, nei Bažnyezios, nei

to nabago kunigo negalima per
daug kaltinti.

Redaktorių laikraszezio
"New York World-Telegram"
sako, kad Amerikos moksli-
nziai baisiausia klaida padare
kai jie atskyre Bažnyezia nuo
valdžios, kai jie isz mokyklos
suolo iszbraukia "Deszimts
Dievo Insakymu."

Des Moines mieste, Iowa
valstijoje, policijos vadas sako,
kad, jo mieste asztuonias de-
szimts trys isz kiekvieno szim-
to jaunu prasikalteliu yra
"vaikai" kurie neina in bažny-
ezia ir neturi jokio tikejimo.
Jis per prakalbas tevams pata-
ria kaip užauginti nieksza "bo-
meli" ir jauna biesuka, kuris
jiems sarmata atnesz:

1—Nemokink savo vaika jo-
kio tikejimo. Nevaryk ji in

Bažnyezia ir pats nepaisink
apie tikejima.

2—Nesirupink kur tavo vai-
kas eina, ar ka jis daro, bile tik
jis tau po kojomis nesipainio-
ja. Nesikiszk in jo reikalus, ar
in jo užsiemimus.

3—Leisk ji po devyniu vaka-
re po ulyczia valžiotis; bus ra-
miau namie.

4—Uždrausk vaikams parsi-
vesti draugus ir dranges namo,
nes jie tau viska apvers ir su-
tersz ir tau ramybes neduos.
Tegu jie geriau pas kitus sau-
eina, ar tegu ant ulyczios sau-
"bomauja." Tada tavo rakan-
dai bus gražus, kambariai
szvarus ir namuose vieszpa-
taus tyła. (Tukstancziai moti-
nu jau per velai suprato, kad ta

(Tasa Ant 2 Puslapio)

"BROTHER, it's great to be back"

JOHN. A. MOYER

"There's nothing like life in the
old home town with the security of a
good job with a good company," says
John A. Moyer, an Inspector and
Clerk, First Class, who works in the
Shenandoah Division Office.

John's lifetime has been spent in
Frackville, and he now lives at 10
South Fifth Street. Among the others
John works with are Sylvester E.
Runkle, of Frackville, and George R.
Kaufman of Mount Carmel.

Like the rest of us here at PP&L,
these men live in the area in which
they serve. We are all home-town
folks... your friends and neighbors
...and your fellow citizens!

Many a time over there I've watched the
people of other lands. People without the
hope or the dream of tomorrow. People
hungry for a... little freedom... and
opportunity!

What a thrill to come back, and find op-
portunity right in my hands... here, at
Pennsylvania Power & Light Company.

Sure I could have my old job back...
the law provides that for every G.I.

But here at PP&L it isn't limited to
what the law gave me. For the Company and
the Employees Independent Association,
through negotiation, made it a lot more.

They made it easy for me to pick up my
old age retirement policy right back to the
date I first took it out. Time in the service
counted toward my seniority... and toward
my insurance, and vacation-time, too! If,
while I was gone, a better job had opened up
for which I had the stuff... I got it. And

not only that, but where it was possible the
Company took into account the training and
new skills I learned in the service. Even if I
returned to the old job I still got the pay
raises that would have been mine if I had
been here straight through. There was no
hedging! No run-around! The cards were
right on the table.

And another thing...

I like the way the Company opened up to
veterans... whether they worked here be-
fore, or not. Brother, I'm telling you, it was
a real welcome home. It's great to be back!

Here at PP&L, today, nearly one-fifth of
our entire Company are ex-service folks and this
proportion seems to grow greater with each
passing week. Meanwhile, one-third of our re-
turned veterans hold bigger jobs than before the
war.

These facts reflect, in part, this Company's
war years promise to its folks who left to serve
in the armed forces... the sincere promise that
there would be opportunity for them when they
returned, that it would be "great to be back" at
PP&L.

PENNSYLVANIA POWER & LIGHT COMPANY
A HOME-TOWN INDUSTRY AND A WILLING, HELPFUL CITIZEN EVERYWHERE WE SERVE